

Slettebakken

menighetsblad

NR. 6/12 – ÅRGANG 53

med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

God advent og

God jul

Full i fart i menigheten

«Menighetens dag» i Slettebakken er hektisk og innholdrik, og trekker folk fra nærmiljøet inn i kirken på en annerledes måte. Side 2-3

Jubileumskvederen

Bjørn Sigurd Glorvigen fra Dovre er årets gjestesanger når Draumkvedet 6. januar oppføres i Fantoft stavkirke for 15. gang. Side 11

Sanselig stund i Sædalen

– Troen kan møte oss på ulike måter, men det møter oss alltid der vi er i livet, sier prest Leidulf Øy. Det er sansegudstjeneste i Sædalen menighet. Side 14-15

Ære være Gud i det høyeste

Sangen fra Betlehemsmarkene toner fortsatt i verdens kirker. Sangen med ære og takk til Gud i himmelen. Gud som kom inn i vår verden som et lite barn, med englesang som hyllest.

REFLEKSJON AV JORUNN M. JOHNSEN

Lovsangen til Gud i ord og toner, på ulike tungemål og med ulike instrumenter har alltid vært der. I toner har menneskene sunget til Gud i takk og glede, i sorg og strev. Gjennom tidene er vi blitt utfordret til å prise Gud med vår sang og instrumenter. De mange oppfordringer til dette finner vi ikke minst i de gamle salmer i Bibelen. Som i en av de korteste salmene der – salme 117: «Lovsyng Herren, alle folk, pris ham, alle folkeslag! For hans miskunn er mektig over oss. Herrens troskap varer evig. Halleluja!»

Felleskapet i sangen og musikken er viktig for oss. Det er godt å lytte til de forskjellige toner og stemmer. Ikke alle synger vi like rett og rent, men vi vil være med og vi kjenner gleden når stemmene våre blander seg med mange andre. Vi kjenner melodier som løfter oss og gir oss ny kraft.

Sang i glede og sang i sorg. Det er vemodig men samtidig en trøst når salmen O bli hos meg toner ut i en gravferd. Klumpen i halsen kan komme og minnene kan ligge der om en som sang den med oss, men som nå er gått bort. Bønneropet lyder også på denne måte, med en melodi til og med kjente vakre ord, brukt gjennom generasjoner.

Nå går vi inn i adventstiden og forbereder oss til jul. heldigvis er det fortsatt tradisjon hos oss å synte de kjente julesalmene, fortsatt synges det om Jesusbarnet, om hyrder og engler, om Maria og Josef. Vi må bare være oppmerksomme slik at denne lovsangen til Gud overdøver klangen fra kassaapparatene og kortterminalene. Vi må synte lovsangene våre slik at reklamens melodier ikke får ødelegge julens budskap. Som englekoret lød på

Betlehemsmarkene en julenatt skal vi nå la lovsangen vår lyde:

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i! ●

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Slettebakken menighetsblad utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller på e-post: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Menighetens dag 2012: Travelt og sosialt

Til og med utenfor Landåsområdet er det godt kjent at i Slettebakken kirke har man et fint miljø og at det skjer mye forskjellig kjekt der.

AV TORILL HAUGE

Lørdag 3. november gikk den årlige «Menighetens dag» av stabelen, og dette er et arrangement som passer for alle. Programmet var tettepakket fra klokken 11.30 til langt ut på ettermiddagen, og hele kirken med alle sine rom ble tatt i bruk.

Dagen begynte på musikalsk vis der flere av korene i kirken bidro; Motettkoret, Barnekoret, Aspirantkoret og Knøttesang. I tillegg deltok barn fra kirkens egen barnehage pluss babysang-deltakere. Dette var kjempegøy både å høre og se på!

Eter dette «Babysamba-danset» vi oss ut mot Menighetssalen hvor det var café. Det er ikke hver dag det spises sjokoladecake til lunsj, men når inntektene går til et godt formål har man vel en god grunn? Som tilbehør til kaker og kaffe ble det arrangert tradisjonelt åresalg og salg av lodd fra bøker. Noen av gevinstene som lokket var en rundtur med kirkebussen til våren, blom-

ster, kaker, og selvsagt den obligatoriske fruktkurven.

Som nevnt, ble hele kirken tatt i bruk denne dagen, og det var aktiviteter og mennesker over alt. Mange av postene var spesielt tilrettelagt for barn, for eksempel fiskedam, ansiktsmaling og hobbykrok i barnehagens lokaler.

Kokkene Kaleb og Julia hadde i år tiårsjubileum som bidragsytere på dette arrangementet, og stod for deilig middag servert i ungdomsklubbens lokaler. Her var det stor aktivitet på flipperspillene, og kanskje noen nye ungdomsklubb-medlemmer ble vervet denne dagen?

Etter mye lyd og bevegelse var det etter hvert godt å roe ned med ord til ettertanke. Martha Knappskog talte med tema «Den stille timen», og Hilde Trætteberg bidro med Erik Byes vakre «Blå Salme».

Med mange timers med kakespising, kaffedrikking, ansiktsmaling og salmesang ble fellesarrangementet rundet av

Lokalredaksjon: Åshild Mæstad, 55 28 53 26 og Astrid Rafteseth, 476 29 842. Lokal kontakt-informasjon: Side 13

Sentralredaksjon: Kun henvendelser ang. fellesstoff til bladet (side 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Redaktør: Magne Fonn Hafskor
tlf. 55 39 04 40 - eyecu@online.no

Produksjon: Dragefjellet - post@dragefjellet.no
tlf. 55 23 25 47 - Filer over 5 mb: jan.hm@frisurf.no

Trykk: Bodoni

Annonser, fellessider (side 5-12):

Knut Sundt Rosenlund - 906 96 474 - costly@online.no

Annonser, lokalsider: Kontakt lokalredaksjonen.

Stoffdeadline neste nummer:

Mandag 21. januar

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 5. februar

Møtekalender/utgivelsesplan:

Se facebook-gruppen «Informasjon menighetsblader Fana prosti»

Ansiktsmaling, åresalg og korkonsert: Variert innhold på Menighetens dag i Slettebakken.

med trekning av de forskjellige gevinstene som var loddet ut. Mange kjenner vel til slike stunder der far vinner ansiktsmaske og skjønnhetskrem og lillesøster ender opp med gavekort på bilvask. Kanskje kan det sies at dette er en del av spenningen med loddtrekning? Denne lørdagen endte trekningen imidlertid på forbilledlig vis og til applaus fra salen: Fire år gamle Karoline ble

den stolte og fornøyde vinneren av hovedpremien; en nydelig dukke med søt, rosa lue!

Mette og fornøyde på inntrykk kunne vi gå hjem med vissheten om at det i tillegg til at vi hadde hatt en kjekk dag, også hadde fått bidra til ny innsamlingsrekord i år.

Tusen takk til alle dere som bidro med forskjellige ting på «Menighetens dag» 2012! ●

Helligetrekongersfest

8. januar kl.17 er hele familien invitert på fest som inneholder alt en ekte julefest skal ha: julefortelling, julesang, julegodt, jule-tregang, julepresang, julebrus, julestemning. Bli med på en flott tradisjon, som er kjekk for både voksne og barn! Pris kr. 30/50 maks 150 per familie. ●

SoundsLikeUs

SoundsLikeUs er eit kor for songglade menneske og no lagar vi julekonsert for songglade tilhøyrarar! 20. desember kl 19 er akkurat DU hjarteleg velkommen til Slettebakken kyrkje! Med både kjende og mindre kjende songar, med gospel, salmar og innslag av pop på repertoaret vonar vi du går heim med ei god kjensle og enno litt meir julestemning enn det du hadde når du kom.

Både små og store er hjarteleg velkomne! Pris: Vaksen 100 kr, born (over 4 år) 50kr, familie 200 kr ●

Julefest for voksne

Diakoniutvalget inviterer til julefest for voksne i menighetssalen torsdag 3.januar kl 13. Påmelding: Liste i våpenhuset, epost: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no eller ved telefon til menighetskontoret 55597156 innen 21.12. Det blir festtale ved Rune Minde, sang og musikk, gang rundt juletreet og servering av middag og kaffe. Kirkebussen vil kjøre sin vanlige rute for å hente og bringe hjem igjen. Pris kr 80 betales ved inngangen. ●

HolbergFondene

Kva betyr advent og jul for deg?

Advent og jul betyr veldig forskjellig for ulike menneske.

AV ÅSLAUG MJØS

Eg spurde Ester, 11 år. Ho svara: «*Det beste med advent er å tenne lys og lese i Bibelen. Jeg liker fiolette lys!*» Så spurde eg lillesøstera, som svara: «*Advent, hva er det?*» - Den neste eg snakka med, var ein eg traff i kyrkja. «*Advent tyder kome, eller ankomst*», sa han. «*I adventstida ser vi fram til å feira Jesus, som kom som Frelsar til jord, og dette feirer vi i jula*». Men eg spurde ikkje dei som manglar stad å bu. Eg oppsøkte ikkje dei borna som går på gata julekvelden, eller ungdommane som ikkje orkar vera heime, på grunn av drikking og ufred.

Advent er tid for fellesskap. Fellesskap mellom menneske, og mellom oss og Gud. Difor treng vi å roa ned. For dei fleste blir det ein balanse mellom alt vi må gjera, og dette behovet for å ta det med ro, vera stille, finna fram god mat, tenna lys, lesa noko fint.

Ei veninne av meg budde i USA eit år. Ho hadde ei lita jente, slik at ho var heime og vart kjend med Mary, ei ung mor som også var heime med små born. Mary hadde gjort alt ferdig før adventstida kom! «*I adventstida vil vi berre kosa oss!*», sa ho. Ho var gjestfri og avslappa, og hadde tid til fellesskap med ei framand kvinne frå Norge.

Advent er tid for å lengta. Minner frå barn- dom og ungdom dukkar opp. Gode minner, og sære minner. Hugsar du skumringstimen framfor open ovnsdør i ei stove utan elektrisk lys, då borna i familien samlast i halvmørke og øvde på julesongane? Hugsar du turen til handelsmannen med ti kroner i

lomma, for å kjøpa gaver? – Somme hugsar alle drikkevarene som skulle i hus. Eller kanskje dei vaksne bryggja sjølv. Borna kunne kjenna seg utrygge. «*Korleis vert jula i år, mon tru?*». Det heiter seg at jula er borna sin fest. Men mange born har kjent at dei var i vegen når dei vaksne ville rusa seg på julekvelden.

Familien min budde lenge i ein industriby i Nord-Norge. Rett før jul kom ein 12-åring til oss. Om han kunne få vera hos oss i jula? Eg kjende faren litt, og vi sa ja. Det var uråd å få kontakt med foreldra då, men 1. juledag ringde dei og etterlyste guten

sin. Og så drog han heim. Det vart ei annleis jul for han, og ei oppleving som sette seg fast hos meg.

Jul åleine? I vår tid er det mange som ikkje har slekt å feira jul saman med. I byane kan folk feira jul saman med Kirkens Bymisjon, Frelsesarmeen, Lions, eller andre som gjerne vil skapa fest og glede for sine medmenneske. Vi kan prøva å invitera einsame heim til oss på julekvelden. Først ei fin stund i kyrkja, deretter heim til varm stove, blide menneske og god middag. Likevel er det alltid somme som sit åleine. Korleis opplever dei advent og jul? Hjelper det om vi går innom med blomar og julegodt? Vi må helst gje oss litt tid. Eller vi kan ta ein prat i telefonen. Advent og jul er tid for fellesskap, men også for sagn. Vi saknar menneske som ikkje er her lenger. Vi saknar omtanke og kjærleik frå andre. Klok er den som gjer som Ester: Tenner lys og opnar Bibelen. Jesus kjem nær når vi les om Han, det er det rare! Og Han tåler om vi græt ein skvett på sjølvaste julekvelden. ●

Høysesong for engler

Engelen («Budbringeren») som henger framme i kirken vår fascinerer.

AV MENIGHESTRÅDLEDER INGER MAREN TVEIT

Jeg kjenner ikke kunstnerens tanker om engelen, men en av de tingene jeg undres med over ved den, er at engelen mangler en fot og en hånd. Hvorfor gjør den det? Er det for å illustrere det ufullkomne? Engelen er røff og mangelfull, og likevel vakker og imøtekomende.

En Guds Budbringer. Kan vi identifisere oss med det? Eller mangler engelen en hånd og en fot for å illustrere at vi skal være den andre hånd og fot? Vi skal få være med i Guds arbeid her på jorden. Vi skal få tjene

hverandre med våre hender og føtter, våre ord og vårt smil. Svein Ellingsen har skrevet en salme der følgende linjer inngår:

Mennesker venter på øyne som ser, øyne som oppdager nøden som finnes.

*Midt i vårt samfunn – midt i vår velferd
Mennesker venter og roper på nærvær
Hvem følger kallet som lyser i mot oss?*

*«Mennesker venter på hjerter som ser –
håper å møte et bankende hjerte»*

*Mennesker venter på hender som ser –
hender som rekkes mot nøden som finnes*

Kan vi be: «Kjære Gud – hjelp oss å se!»?

Jeg har nå vært ansatt som journalist, og senere som redaktør, for menighetsbladene i seks år. Dette er likevel første gangen jeg «tar ordet» og lar min stemme bli hørt.

AV MAGNE FONN
HAFSØR

Bakgrunnen for dette er mitt intervju med Nelly Kroksnes, som stod på trykk i nr. 4, en sak som jeg føler inneholder et lite julebudskap skjult mellom linjene.

Den pensjonerte Fanaposten-journalisten har hatt det tøft, og overlevd en svært alvorlig diagnose. Dette er nå ti år siden. Hun fikk den gangen diagnosen eggstokkreft med spredning til lungene, og legene ga henne kun måneder igjen å leve. Høsten 2002 gikk hun gjennom tre cellegiftkurer, i tillegg til at hun fikk magnetterapi hos en alternativ behandler. Hun ble så innlagt på Haukeland sykehus for ny undersøkelse. Det viste seg da at svulsten var så godt som borte, og at det dermed var mulig å operere.

Julen det året ble bedre enn hun kunne håpet på bare få måneder før, og like over nyttår 2003 ble hun innlagt for å operere bort det som var igjen

av svulsten. På grunn av dette har hun deltatt i et forskningsprosjekt ved Tromsø universitet der de har gått gjennom sykehistoriene til ti personer som på uforklarlig vis har overlevd svært alvorlige diagnoser.

Kjernen i saken er det hun sier om sin egen innstilling da hun fikk den alvorlige diagnosen:

– Jeg følte aldri at jeg skulle dø. Men jeg trodde det, for de sa det jo. Jeg husker godt hva jeg sa til legen, selv om det nå er ti år siden. «*Livet mitt har vært godt*», sa jeg. «*Jeg har opplevd mye, fått brukt evnene mine, har familie som jeg er glad i og jeg er ikke redd*». Legen sa da at en slik filosofi var den beste hjelpen jeg kunne ha.

Dette er gripende ord som jeg tror kan være til inspirasjon for mange, og heri ligger også det lille julebudskapet. Det er alltid håp.

– Livet har ikke forandret seg, men det er blitt mye dyper. Jeg har fått mer trygghet i meg selv, sier Nelly Kroksnes

i dag, som også delte med leserne en liten fortelling om hvordan hun ble bønnhørt noen år senere, da hennes mann fikk kreft.

De hadde strevd lenge med å få kontakt med legene, og hadde til slutt fått en time på sykehuset. Så viste det seg at bilen hadde punktert. Da foldet Nelly Kroksnes hendene og ba en bønn. I samme øyeblikk kom naboen hennes kjørende forbi, og tilbød seg å hjelpe.

– Han skrudde av hjulet, og lånte oss stepphjulet sitt, slik at vi nådde frem til Haukeland til avtalt tid. Det var et viktig møte, og vi hadde strevd med å få hjelp, forteller hun.

Jeg er sikker på at mange av leserne kan fortelle lignende historier. Ulike hendelser kan oppleves som meningsfulle sammentreff for den enkelte, selv om de sett utenfra ser ut som tilfeldigheter. Kjærligheten er veiviseren, mens troen og håpet er lysene langs stien du følger. Du vandrer aldri alene.

God jul! ●

Kulturkalender

Bøneshoret. Julekonsert i Storetveit kirke 2. des. kl. 19.

Adventkonsert. Åse Solvi og Jan Erik Endresen. Skjold kirke 2. des. kl. 20.

«**Marias sønn**». Et program med sangeren Sigrun Jørdre og sju andre musikere. Bill. v. inng. Birkeland kirke 4. des. kl. 20.

Orgelkonsert. Organist Carsten Dyngeland m.fl. Gratis adgang, kollekt. Bønes kirke 4. des. kl. 21.

«**De Store Julekonsertene**» Fana musikklag, Fana kammerorkester, Fana mannsskor, Fana kyrkjekor og Kirkevoll skolekor. Gratis adgang. Kollekt ved utgangen. Fana kirke 9. des. kl. 17 og 19.30.

Vi synger julen inn/lysmesse Mange medvirkende. Søreide kirke søndag 9. des. kl. 17.

Menighetens julekonsert Med Skjold Nesttun Janitsjar, Extasis, Skjold kirkekor og Cantus. Skjold kirke 9. des. kl. 18

Damekoret Korall. Korall holder sin årlige julekonsert. Bill v/inng. Birkeland kirke 13. des. kl. 20.

«**Vi synger julen inn**». Med Ten-Sing og barnekorene. Fana kirke 16. des. kl. 17.

Sola Fide. Julekonsert i Skjold kirke 16. des. kl. 18 og 20.30.

Stor julekonsert Med 100 unge sangere og musikere. Bill v. inng. Søreide kirke 16. des. kl. 17.

Tradisjonell julekonsert. Birkeland kantori og Fana kammerorkester. Birkeland kirke 16. des. kl. 19.

Christmas carols. Vi synger julen inn på engelsk sammen med gospelkoret Agape. Storetveit kirke 18. des. kl. 19.30.

Korkonsert. Kor é Vi og Hjelpestad skolekor. Gratis adgang. Kollekt ved utg. Fana kirke 20. des. kl. 18.

SoundsLikeUs. Julekonsert m/variært program. Bill. v. inng. Slettebakken kirke 20. des. kl. 19.

Ung messe. Dans og drama. Kafé. Søreide kirke 30. november kl. 21.

Draumkvedet. Fantoft stavkirke 6. jan. kl. 18 og kl. 20. Se s. 11.

Fana Diakoniat

Nytt tilbud til utviklingshemmede: «KirkeKafé»

Det skal denne vinteren og våren være fem kveldsmesser i Ytrebygda kirke. Kveldsmessene er for alle, med sang, musikk, fast liturgi med kort preken og lyttening.

Kveldsmessene starter kl. 19 og varer ca. 1 time.

Før kveldsmessene – fra kl. 17.30 – inviterer Fana diakoniutvalg beboere i bofellesskap, brukere av botjenestene og pårørende til «KirkeKafé». Der blir det salg av kaffe og kaker, sang og musikk og litt aktiviteter på kirketorget.

Alle ønskes hjertelig velkommen til Ytrebygda kirke:

- Søndag 6. januar
- Søndag 3. februar
- Søndag 3. mars
- Søndag 7. april

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos

Bok & Media Vestbok

Vetrlidsallmenningen 1
tlf. 55 31 79 63 post@vestbok.no
www.vestbok.no

Mellom hvert menighetsblad... følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Kjærligheten til Maria er

– Jeg var veldig redd for Maria, og måtte nærme meg henne varsomt, sier Ragnhild Helena Aadland Høen. Det er nå snart fem år siden hun gikk ut av Den norske kirke og inn i Den katolske kirkes fulle fellesskap.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Høen er opprinnelig fra Haugesund, men bor nå i Ytre Sandviken sammen med mann og fire barn i alderen 1-7 år. Mange kjenner nok navnet hennes fra nettstedet Barnevakten, der hun en tid var redaktør. Nå er hun kateket i den katolske St. Paul menighet, i tillegg til at hun skriver frilans for flere katolske blader.

– **Hva lå bak at du konverterte?**

– De to viktigste tingene var å få del i troens fylde og kirkens enhet. Den er det Den katolske kirke som forvalter.

– **Du føler deg mer hjemme der?**

– Ikke bare mer hjemme, men at jeg er kommet hjem. Jeg tror at Den katolske kirken har rett når den sier at den er den historiske kirken som Jesus grunnla.

– **Kommer du fra en kristen familie?**

– Ja, en aktiv statskirkefamilie.

– **Hvordan reagerte de?**

– Mine venner og folk i egen generasjon har reagert entydig positivt. Men mine foreldre er av en annen generasjon. De vet at noe er sant. Hvis katolsk tro er sann, angår det dem også. Så derfor er mitt valg mer utfordrende for dem. Men de er veldig glad for at jeg fortsatt er kristen, og de kom i kirken da jeg konverterte.

– **Er det en annen måte å tro på?**

– Nei, troen er akkurat den samme, bare i en enda rikere og mer fyldig utgave. Det er likevel en del ting som er annerledes. Når katolikker bekjenner seg til De helliges samfunn, så består dette også av de som har gått foran og som allerede er i himmelen. Vi tror disse kan gå i forbønn for oss. Den første av disse er Maria, Jesu mor.

Guds mor

– **Hvor viktig er hun for deg?**

– Jeg hadde fått mange advarsler om at Maria ville ta fokuset bort fra Jesus, så jeg var veldig redd for henne. Men nå opplever jeg det motsatte. Maria fører meg til Jesus. Den jor-diske tankegangen er at kjærligheten til andre

tar vekk kjærligheten til Gud. Men dette er himmelsk matematikk. En god mor vil alltid gjøre slik at du blir mer glad i hennes sønn. Du ser det også i ikonene, der Maria alltid peker på Jesus eller slår blikket ned mot han. Det handler alltid om Jesus, aldri om henne.

Det å be en helgen om forbønn sammenligner hun med å be en venn om hjelp.

– Jeg har flere venner å henvende meg til, kan du si.

En av disse er navnesøsteren St. Ragnhild, som var dronning i Sverige da landet ble kristnet. En annen er St. Helena, mor til keiser Konstantin, som sørget for at Fødselskirken og Gravkirken i Jerusalem ble bygget. Da Høen ble «fermet» (*katolsk konfirmasjon, red. anm.*), tok hun mellomnavnet Helena.

IKON: Maria slår blikket ned mot barnet sitt. Det handler alltid om Jesus, aldri om henne.

himmelsk matematikk

MODERKIRKEN: – Den katolske kirke er mer kvinnelig i sitt vesen. Kirken er vår mor, og Maria og de andre kvinnelige helgenene er sterke figurer, sier Ragnhild Helena Aadland Høen (t.v.), her sammen med sønnen Johannes (1).

Frelst ved Jesus

– Det lutherske menneskesynet sier at mennesket er hundre prosent gjennomfinisert av det onde. Det er lite katolsk. Da kan jeg bare bli rettferdiggjort ved at Kristi rettferdighet blir tredd utenpå meg som en kappe. Gud vil da bare se Jesus, slik at jeg blir frelst. Den katolske kirken sier også at synden er en realitet i mennesket, men den holder likevel fast ved at jeg skal bli gjort hellig. «*Bli forvandlet, vær fullkommen*» sier Jesus. Det som er likt i katolsk og luthersk tankegang, er at man blir frelst ved nåde alene, ikke ved egen fortjeneste, og kun på grunn av Jesus. Denne nåden tar vi imot på en spesiell måte gjennom kirkens sakramenter.

– Hvor ofte går du til skrifte?

– Minst en gang årlig. Den mest radikale frigjøringen jeg har opplevd noen gang kom da jeg ble tatt opp i den katolske kirke og gikk gjennom general-skriftemålet. Da skal du bekjenne alle syndene du kan huske at du har gjort. Det føltes som om ånden ble satt fri, også i betydningen pust. Jeg pustet friere. Det var helt fantastisk.

Midnattsmessen

– Hva med juletradisjoner i den katolske kirke? Er disse de samme?

– Den lutherske kirke har tatt vare på mange katolske tradisjoner, sier hun.

– Advent er et godt eksempel. En katolsk venninne fra USA opplever Norge som et katolsk land fordi vi har tatt vare på så mange katolske tradisjoner.

Mange norske høytidsdager har fortsatt katolske navn, og det at forjulstiden er kledd i lilla er også katolsk. I USA er alt rødt før jul. Hjemme hos familien Høen er adventstiden en åndelig forberedelsestid, med midnattsmessen som det store vendepunktet før julefeiringen.

– Da starter alt på nytt. Det er en fantastisk rikdom i den katolske liturgien i den hellige natten.

Sterke kvinner

– Den katolske kirken er likevel svært konservativ. Dere henger fortsatt etter i synet på kvinnelige prester og seksualitet?

– Jeg opplever dette tvert imot som veldig frigjørende. Det er helt uaktuelt med kvinnelige prester, og alt samliv utenfor ekteskap er synd. Siden dette er heldefinert, trenger vi heller ikke å bruke noe tid på å diskutere det. Men Den katolske kirke er mer kvinnelig i sitt vesen. Kirken er vår mor, og Maria og de andre kvinnelige helgenene er sterke figurer. Kvinner er mer hemmet i det lutherske organisasjonslandskapet, der de i mange sammenhenger ikke kan ha lederansvar. I Den katolske kirken kan de derimot være alt unntatt prester.

Rødvinskatoликer

– Og presten må leve i sølibat. Er ikke dette et stort og vanskelig krav overfor et enkeltmenneske?

– Det oppleves som en stor gave at presten har gitt hele seg til menigheten. Han ofrer seg for oss. Det trenger en prest å gjøre. Har han familie, er ikke dette lenger mulig. Da blir de hans første plikt, ikke menigheten.

– Dette høres litt gammeldags ut?

– Ja, men samtidig så omfavnes jo Den katolske kirken av radikale intellektuelle i Oslo. Vi kaller dem for rødvinskatoликere.

– De er vel mest opptatt av fargene og kunsten?

– Ja, men de tiltrekkes også av kirken med intellektet. Vi omfavner tanken og fornuften. På tross av noen definerte dogmer så tenker vi veldig fritt.

Naturlig familieplanlegging

– Dere er negative til prevensjon?

– Dette har med synet på seksualitet å gjøre. Seksualiteten hører hjemme i ekteskapet.

– Aids-epidemien har vist at mange mennesker kan reddes ved å dele ut kondomer. Er ikke det en god ting?

– Sex med kondom ender med svangerskap for 10-20 prosent av parene i løpet av et år. Det er heller ikke bra at mange som ellers ikke ville hatt sex, gjør det fordi de føler seg trygge. Kirkens prevensjonslære er bare for ektepar. Dessuten finnes det naturlig familieplanlegging, som er like sikkert som p-piller, men uten bivirkninger.

Sannheten, veien og livet

Høen skriver om dette og mer til på sin egen blogg, stasunniva.blogspot.com. Målet med denne er å formidle levende og alminnelig kristen tro til alle.

JOMFRU MARIA OG JESUSBARNET: – En god mor vil alltid gjøre slik at du blir mer glad i hennes sønn, sier Ragnhild Helena Aadland Høen.

– Mange tror at katolisisme er en annen religion, noe jeg i grunnen forstår godt. 500 år med antikatolske lutherske vrengebilder av hva som er katolsk tro har satt sine spor. Jeg var selv veldig skeptisk, men var heldig og møtte levende menigheter. Så jeg satte meg inn i den katolske troslæren, og fikk en sterk opplevelse av at dette er mitt, dette er slik jeg tenker. Jesus sier at «jeg er sannheten, veien og livet». Det er denne sannheten jeg omfavner. Jeg har aldri opplevd meg så fri som etter at jeg ble katolikk. ●

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

NLC mistet NORAD-støtte:

Mangler mat og medisiner

Syv personer reiste til Etiopia i oktober for å se hvordan New Life Community (NLC) hadde klart seg etter at de mistet støtten fra Norad.

TEKST OG FOTO: EVELYN SAND

Det fantastiske var at alle skolene ennå var i gang med undervisningen. Men det var slutt på mat og uniformer. Det var vondt å se de fattige barna i klasserommene uten uniformer. Nå var de kledd i fillete og skitne klær.

Skole for de fattigste

Nå var frykten økonomien til lærerlønnene. Månedslønnen deres er på mellom 300 og 400 kroner. Dersom hun mister lærerne, blir det svært vanskelig for de rundt 4000 skolebarna. Dette er de fattigste av de fattige, og mange av dem er foreldreløse. I tilknytning til skolene er det fire helsestasjoner som ivaretar barnas helse. I Akaki er det ansatt en sykepleier, Venus Gebermeskle, som i tillegg er disponibel for over 5000 mennesker ved akutte tilfeller. Hun driver også veiledning i familieplanlegging og helseveiledning i forhold til renslighet.

Mangler medisiner

Hun fortalte om stor mangel på medisinsk utstyr, og kunne vise oss tomme medisinskap. Behovet er enormt, og hun mangler alt fra smertestillende til penicillin. Noe så enkelt som plaster var de tom for for lenge siden. I Shone skoler stod jubelen i taket da det var kommet inn et engangsbeløp til uniformer. De satte i gang med det samme med å sy gensere, og vi fikk være med og kle på disse fattige barna. Det triste var at 62 barn gikk skuffet bort for det var ikke nok til alle. ●

FATTIGE BARN OG TOMT MEDISINSKAP: De fattige barna i klasserommene hadde ikke lengre uniformer og var de kledd i fillete og skitne klær. Sykepleier Venus Gebermeskle (øverst) mangler på sin side alt fra smertestillende til penicillin.

Fakta: NLC

- New Life Community (NLC) driver en omfattende virksomhet med blant annet barnehager og skoler for 4.500 fattige/foreldreløse barn. I dag har organisasjonen rundt 130 faste ansatte.

- Leder av organisasjonen er Genet Loulseged, som kom til Norge som flyktning etter å ha vært torturert og fengslet.

- I tillegg til midler som skaffes i Norge har NLC Ethiopia fått støtte fra Redd barna og Kirkens nødhjelp i Etiopia samt den norske og nederlandske ambassaden i Etiopia til bygging av infrastruktur og egen kapasitet.

- NLC fikk 2,7 millioner kroner i tilskudd fra Norad i perioden 2008-2010. Støtten gikk via Global Aid Network.

- I 2010 ble det formidlet fra Norad at dette ville være det siste året med økonomisk støtte. NLC søkte likevel om nye midler, men fikk avslag med henvisning til tidligere signaler.

- Du kan støtte arbeidet ved å sette penger inn på New Life Community sin gavekonto 1644.28.14388

Finn mer info på nettet:

- newlifecommunityethiopia.org
- newlifecommunity.no

Vil du gi noe av tiden din til mennesker som trenger en å snakke med?

Da kan du bli frivillig medarbeider på Kirkens SOS! Innføringskurs for nye frivillige medarbeidere på telefon eller SOS-chat begynner i februar 2013! Vi trenger mennesker som vil prate med medmennesker som har det vanskelig. Oppgaven din er å lytte og tenke høyt sammen med den som tar kontakt. Du skal ikke gi råd eller løse den andre sine problem. Du får innføringskurs, veiledning og videre faglig oppfølging så lenge du er med i tjenesten. Vanlig vaktturnus er ca. hver 12. dag, tilpasset din hverdag. Kirkens SOS er en døgnåpen krisetjeneste, tilgjengelig via telefon, SOS-melding og SOS-chat. Du må være mellom 20 og 80 år, og du må ha avstand til egne kriser. Innføringskurs starter 11. februar 2013. Kurset er gratis og omfatter undervisning om samtalemetodikk og krisehåndtering.

Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin

Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654 -epost: bjorgvin@kirkens-sos.no

Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 Kirkens SOS

Fakta: Damer som bryr seg

- Ifølge organisasjonen Åpne dører vert meir enn 100 millioner menneske i verda i dag forfulgt fordi dei trur på Je-

sus. Alt frå trakassering og tap av arbeidsplass, til fengsling og tortur.

- Kvardagen er ein kamp mot familie og myndigheiter som vil bryte ned trua deira. Ønsket

om å gje trua vidare til borna sine vert sett på som den verste kriminelle handling.

- I lys av dette har Åpne dører starta eit arbeid kalla Women to Women (W2W). Grupper av

kvinner i mange land kjem saman for å be for sine forfulgte søstre.

- Meir informasjon: www.opendoors.no www.opendoors.org

Sterk kvinne med sterk historie

Ein laurdag i oktober samla Åpne dørers kvinnearbeid Women to Women (W2W) damer frå heile Stor-Bergen til møte. Rundt 30 damer fekk då møte ei uvanleg sterk historie.

AV HELEN TOPPE

Åpne dører sin gjestetalar, som ikkje ynskjer namnet sitt i bladet, er født og oppvokst i Nigeria, no busatt i Norge. Ho delte si historie med oss og vann seg ein plass i hjartene våre. Barndomen hennar var full av omsorgsvikt og misbruk, og ho kjende seg verdlaus.

Planla sjølv mord

Mor, som skulle beskytte, snudde seg stilleiande vekk. Kvar dag fekk ho bekrefta at ho var verdiløs, var ingenting, hadde inga framtid. 10 år gamal rømde ho heimafrå. Dei neste ti åra som gatebarn forsterka hennar mangel på verdi. Livet var tomhet og smerte. 20 år gamal reiste ho til eit anna land i Afrika og prøvde å livnære seg der. Ho fekk jobb hos ein frisør og vart flink til å flette. Ho fekk sin eigen heim og nye vener. Men tomheten var den same. Smerta kunne ho ikkje reise frå. 27. mai 1999 tok ho eit valg. Livet var ikkje verd å leve. Ho gjekk ut og kjøpte all medisin ho trong for å gjere slutt på tomheten.

Sa ja til Jesus

– På veg heim høyrde eg nokon rope på meg. Eg stoppa opp og såg meg livredd rundt. Den som ropte, brukte mitt engelske namn. Ingen i dette landet kjente til mitt engelske namn, Happiness. Den som ropte måtte vere ein som kjende meg godt, altfor godt. Eg såg ingen, men stemma fortsatte. «Hvis

du har prøvd alt, har du prøvd Jesus?» spurde den. Eg hadde aldri høyrte om Jesus. Eg som var på veg heim for å ta mitt eige liv, kjende no på sterk dødsangst. Livredd og uvitande sa eg ja til Jesus der og då. Eg ante ikkje kva det innebar, men kva anna kunne eg gjere? Dei neste dagane byrja Den Heilage Ande sakte, men sikkert å vise meg kven Jesus er.

Sanndraumt

Ei veke etter denne hendinga drøymde ho om ei kyrkje. Ho såg seg sjølv gå inn i huset. Neste dag var ho ute og handla mat. På vegen låg ein papirlapp som fanga blikket hennar. «Hvis du har prøvd alt, har du prøvd Jesus?» stod det på framsida. På baksida stod adressa til ei kyrkje. Ho fann raskt fram til bygningen, og kjente den igjen frå draumen min.

– Her fekk eg ein ny heim, her vart eg kjent med redningsmannen min. Det var ikkje eg som hadde funne Gud. Det var Gud som hadde funne meg, seier ho stille.

Endeleg hadde ho funne ein som gav henne verdi. Men ho mista snart alt det andre ho hadde. Ho mista sine muslimske vener. Ryktet gjekk, og ho mista snart kundene sine. Dermed vart ho oppsagt.

Esters bok

Utan jobb kunne ho ikkje betale husleige, og snart stod ho på bar bakke igjen. Denne gong på grunn av si nyvunne tru. I desperasjon ropte ho til Gud. Den Heilage Ande

viste ho Esters bok i Bibelen. Her fann ho mange parallellar til sitt eige liv. Ester var som henne praktisk tala foreldreløs. Esters onkel Mordekai var hennar einaste rådgjevar. Ho forstod at Den Heilage Ande var hennar rådgjevar, hennar «onkel». Som Ester begynte ho å følge instruksane frå Den Heilage Ande som tala så sterkt i hjarta hennar. Ting begynte no å skje. Ei dame tilbød henne jobb i frisørsalong i Spania. Ho lytta til Den Heilage Ande, og sa ja.

Fann kjærleiken

Det var i Spania ho traff sin norske ekte-mann. I dag bur ho på Askøy. Ho har fått tre born og utdannar seg no til helsefagarbeidar. Som Ester gjekk ho frå å vera verdiløs til å bli dronning. Ho kjenner seg som ei dronning. Ho har fått alt ho før mangla. Tomheten er det ikkje lenger plass til. Ho har verdi, er elska av Gud og familien sin. Nokon kallar henne mor og kone. Som Ester kjenner har ho fått mykje for å gje tilbake. Bakgrunnen hennar har gjort henne sterk. Ho vil vere ei røyst for alle som som ikkje har verdi. Reise seg for alle som ikkje har kraft til å stå sjølv. Ester vart dronning for å redde folket sitt. Kvinna vil bruke sin nye verdi til å tale «sitt» folk sin sak. ●

SA JA TIL JESUS: – Eg som var på veg heim for å ta mitt eige liv, kjende no på sterk dødsangst. Livredd og uvitande sa eg ja til Jesus der og då, fortel den nigerianske kvinna, her saman med nokre av kvinnene i foreininga Åpne dører. FOTO: PRIVAT

Ta tiden tilbake

«La oss snakke alvor. Hva er et menneskeliv? Det er tid. Det er antall dager og netter. Mange eller få, det vet vi ikke, men vi vet at vi har dem og at de er begrensede».

AV GUNHILD MARIA HUGDAL MARCHEN
TOBARNSMOR, FEMINIST OG PREST

Dette skriver Nina Björk, den svenske motstrømmen-feministen som jeg inntil nylig ikke hadde hørt om, før jeg leste Anna B. Jenssens artikkel i Morgenbladet 26. oktober.

«Mennesket kjennetegnes av sin evne til å drømme» skriver Nina Björk. Og drømmen begynner med noe veldig enkelt, «den börjar med ett missnöje». Oppmuntret av Jenssen og Björk, vil jeg derfor forsøke å si noe om et tabubelagt tema, de ambivalente mødrene. Min overbevisning er at kvinnene med høyt sykefravær er symptombærere på et samfunn som på noen områder er på vei i feil retning. Travelhet er blitt en dyd, lite tid er den nye normaltilstanden i samfunnet vårt, også for min arbeidsplass, som er kirken.

Mitt livs største nederlag

Mine barn begynte tidlig i barnehage. Yngstejenta var knapt ti måneder gammel da jeg plasserte henne i studentbarnehage og gjenopptok studiene. Vi bodde i studentbolig, og min studieprogresjon var kriterium for fornyet leiekontrakt. I ettertid står dette igjen som mitt livs kanskje største nederlag, at jeg gikk fra henne der. I en god barnehage, med relativt korte dager, men likevel - det føltes så feil. Jeg minnes dager på fakultetet hvor jeg var så full av lengsel og sorg at tårene stod i øynene på meg mer eller mindre kontinuerlig. Adskillelsen føltes som fysisk smerte. Men jeg gav ikke etter. Nå har yngstejenta nettopp fylt syv år, og jeg orker fortsatt ikke å se bilder fra denne første tiden av livet hennes.

Ingen reell valgfrihet

Essensialisme, vil kanskje noen assosiere til når de leser dette. Siden det tross alt er en prest i Den norske kirke som skriver. Men jeg er først og fremst mamma og feminist, og har min identitet vel så mye her. Jeg kjenner til «myten om den gode mor», og essensia-

TRENGER MER TID: «Jeg vil ha tid, så vi kan besøke gamle foreldre og besteforeldre, se ungene våre mer enn tre timer i døgnet, finne helse i fysisk aktivitet, og ta en kaffe med den naboen som ofte sitter alene» skriver Gunhild Maria Hugdal Marchen, kapellan i Nedre Romerike prosti. FOTO: PRIVAT

lismens mange farer. Da jeg forlot ungene i barnehagen for å studere, så var det blant annet feministisk etikk jeg fordypet meg i. Det jeg imidlertid opplever som dypt ironisk ved dagens situasjon, er det at den har klare paralleller til tiden før abort ble legalisert. Den gangen var det kun de privilegerte kvinnene som hadde reell valgfrihet, og slik er det også i dag.

Kvinnens frihet

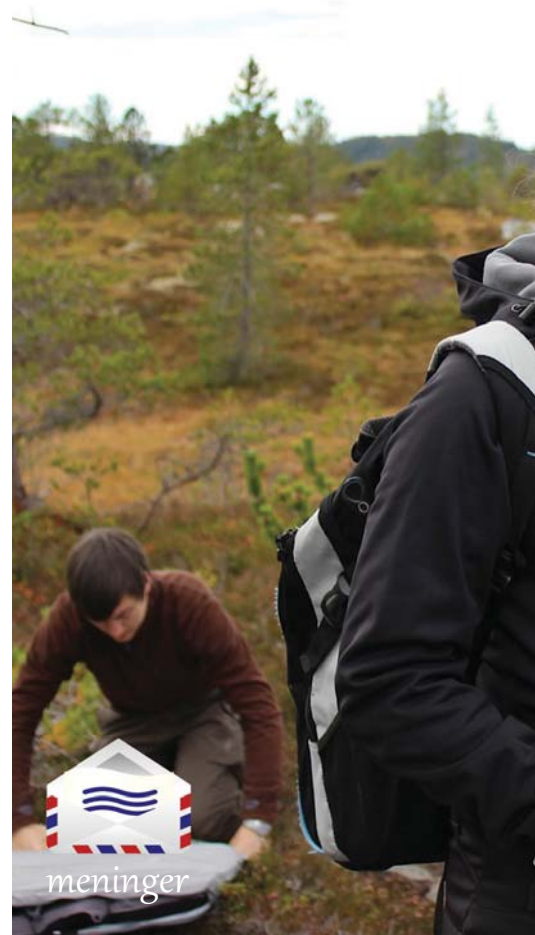
Den gangen var godet selvbestemmelse over egen kropp, nå er godet mer tid til familien. Den hegemoniske, politisk korrekte feminismen har holdt fram full stilling og barnehagedekning som universalløsning og det eneste rette - under slagordet «kvinnens frihet». Jeg er evig takknemlig for den kampen feministene har ført, og de resultatene de har oppnådd på mange områder. Problemet er bare at jeg ikke klarer å fortrenge lengselen eller kvele misnøyen. Jeg vil ha mer tid til barna mine. Når jeg snakker med andre mødre (og fedre) får jeg bekreftet at min drøm deles av flere. Og jeg må undre meg: Er det egentlig åttetimers arbeidsdag, tidsklemme og lite tid til barna kvinnene ønsker?

Økonomisk privilegerte

Hjemmeværende mødre på Oslo vestkant kan tyde på noe annet. Undersøkelser som dokumenterer at mange kvinner ville ha vært mer hjemme om de hadde råd, er også med på å nyansere dette bildet. Og for oss som føler på ubehag, misnøye og ambivalens, finnes det få reelle politiske alternativer. Alle de store partiene snakker om full sysselsetting og barnehagedekning. Man kan velge å være hjemmeværende også i våre dager, vil kanskje noen hevde. Virkeligheten er at det i liten grad er en reell mulighet for andre enn de økonomisk privilegerte.

Det personlige er politisk

Med dagens forbruksnivå (der man helst ikke vil at sine barn skal skille seg for mye ut), skyhøye boligpriser, dyre fritidsaktivite-

ter og eventuelt også studiegjeld, er det svært vanskelig å velge annerledes. Jeg klarer ikke å forstå: Hvem gjør vi egentlig dette for? Hvorfor må vi leve en så stor del av våre liv på arbeidsplassen? Hva er vitsen med velferd og rikdom hvis vi har så lite tid til barna våre at andre må ta vare på dem størsteparten av den tiden de er våkne? Kanskje er det på tide at vi pusser støv av et gammelt feministisk slagord, om at det personlige er politisk.

Hverdagens øyeblikk

Hvordan bruker jeg tiden min? Det er et spørsmål som jeg hele tiden bærer med meg. Kanskje er det arbeidet mitt som gjør meg ekstra bevisst - jeg sitter ofte i samtaler med nå voksne barn som skal begrave sine foreldre, som forteller om livet til avdøde i retrospektiv, med varme, sorg og den visdommen som avstand i tid gir. Og når minneord og begravelse er i boks, går jeg hjem til mine barn, som en gang skal skrive mine minneord. Se tilbake og fortelle om mitt liv. Og jeg blir tvunget til å stille alle disse store spørsmålene: Hvordan bruker jeg tiden min? Makter jeg å holde hverdagens øyeblikk helige? Klarer jeg å se storheten i relasjonene til mine nærmeste? Lever jeg slik at jeg ved veis ende kan stå for det?

Ta tiden tilbake

Min bønn er, når jeg våger å hente fram drømmen og utopien fra hjertedypet: Kan vi

*Hva er vitsen med velferd og rikdom
hvis vi har så lite tid til barna våre at
andre må ta vare på dem største-
parten av den tiden de er våkne?*

ikke i det minste forsøke å ta tiden tilbake ved å redusere arbeidstiden? For å se om det hjelper, om det kan bremse utviklingen i sykefraværet, snu den økende tendensen til milde psykiske lidelser, lindre ensomheten som brer seg over landet vårt som et mørkt teppe. For å se om det kan bremse forbruket, gi miljøet og naturen etterlengtet hvile. For å se hvordan livet oppleves når barna får mer tid sammen med mammaer og pappaer. Enten det er kirke eller stat det dreier seg om, så tror jeg at man ikke kommer unna det å ta menneskenes misnøye og lengsel på alvor.

Mer omsorg

Jeg vil ha tid. Ikke høyere lønn, ikke flere ting. Tid, og den undervurderte friheten den gir. Tid. Ikke bare for småbarnsforeldre, men for alle som måtte ønske det. Så vi kan besøke gamle foreldre og besteforeldre, se ungene våre mer enn tre timer i døgnet, finne helse i fysisk aktivitet, og ta en kaffe med den naboen som ofte sitter alene. For, som Jenssen skriver: «Vi trenger ikke mindre omsorg i verden, vi trenger mer». Og da må vi starte med å ta tiden tilbake. Fordi tiden er livet vårt. ●

Trettandedagen i stavkyrkja

Søndag 6. januar er det nok ein gong klart for den årlege framføringa av det dramatiske middelalderdiktet «Draumkvadet» i Fantoft stavkyrkje.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

– I år blir det eit lite jubileum, sidan det er femtande gongen på rad at me får oppleve Draumkvadet på trettandedagen, seier Brynhild Utne, som denne gongen har invitert kvedaren og folke-musikaren Bjørn Sigurd Glorvigen frå Dovre til å framføra dei 50 versa.

Glorvigen studerar for tida pedagogikk ved Norsk musikkhøgskule. Han har tidlegare studert ved Universitetet i Oslo og Norges musikkhøgskole. Musikkarriera hans starta med visejazz-bandet «Østenfor Sol», som nytta tekstar på dialekt av dovrediktarane Vegard Vigerust og Ragnar Solberg. Dei gav ut platene «Syng, Dovre» (1998) og «Troillspel» (2001). Mellom 1998 og 2008 var Glorvigen medlem i Oslo kammerkor. Der hadde han ei sentral rolle i folkemusikkprosjekta til koret.

Solist på folketonar

I 2005 representerte koret Noreg ved

verdas korsymposium i Kyoto, Japan. Koret gjesta USA i 2007 og 2009 og turnerte i Italia i 2008. Ved alle desse konsertane var Glorvigen folketonesolist. Sidan 2008 har Glorvigen vore innleidd i samband med konsertar, plateinnspeling og lanseringsturné for prosjektet «Strid». Plata har hausta gode kritikkar. Dei siste åra har Glorvigen jobba med fleir grupper der han sett folkemusikken inn i nye konstallasjonar. Glorvigen sin musikalske identitet er nært knytt til musikk og lyrikk frå Dovre. ●

KJELDE: MIC.NO

Draumkvadet i praktutgåve frå 1904, med Gerhard Munthes illustrasjonar. Omslaget viser Gjallarbrua, som ifylgje norrøn mytologi (og Draumkvadet) leiar over til dødsriket.

Fakta: *Visjonsdiktet «Draumkvadet»*

- Draumkvadet» fortel om Olav Åsteson, som legg seg ned på julekvelden og fell i djup søvn. Medan han søv, har han sett livet etter døden, korleis synder vert straffa, og fått ein glimt av paradiset. Trettandags jul vaknar han og rir til kyrkja for å fortelja om det han har sett.

- Ein veit ikkje kven som har skrive diktet, men dei fleste nedteikningane er gjort i Telemark. Magnus Brostrup Landstad nedteikna ein versjon, etter å

ha høyrte Maren Ramskeid frå Kvitseid framføre det rundt 1850. I 1890-åra tok professor Moltke Moe brotstykket frå ulike kjelder og sette desse saman til ei utgåve på 52 vers.

- Visjonslitteratur er forteljingar om ferder til den andre verda. Dei mest kjende er «Den guddommelege komedien» av Dante Alighieri (1265-1321) og Tundals visjon, opphavleg nedteikna av ein irsk munk på midten av 1100-talet.

**Opplev «Draumkvadet» i
Fantoft stavkyrkje,
søndag 6. januar (13. dag jul)
kl. 18.00 og 20.00.
Hugs varme klede og fottøy!
Inngangspengar.
Born gratis.**

**Arr.: Kulturutvalet i
Storetveit kyrkjelyd**

Medisinprofessor utfordrer utviklingslæren

Professor emeritus dr. med. Kjell J. Tveter har nettopp utgitt en bok hvor han utfordrer Charles Darwins kjente og i vide kretser aksepterte utviklingslære.

AV TOR D. HANSON

Boken, som heter «Livet - skapelse eller tilfeldighet?», er utgitt på Hermon Forlag, og illustrert av kunstneren Vivian Zahl Olsen. Spørsmålet Tveter stiller, er om de mekanismene og prosessene utviklingslæren bygger på virkelig er tilstrekkelige for at det skal skje en fruktbar utvikling fra enkle til kompliserte organismer.

Begrepet utvikling, eller evolusjon, kan brukes om mange fenomener. Det er en kjent sak at systematisk avl eller kryssing av utvalgte eksemplarer blant for eksempel hundraser, storfraser, tomater eller agurker kan frambringe eksemplarer med gunstige egenskaper. Men

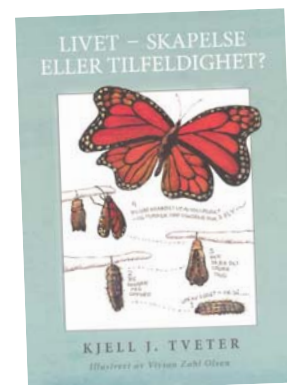
dette er variasjon innen en og samme art. Evolusjon brukes også om fenomenet at en art kan utvikle seg til forskjellige andre arter, eller populært sagt, mennesket og agurken kan ha en fjern felles slektning.

Denne utviklingen forutsetter to prosesser: endring av arveegenskaper, som kalles mutasjon, og at bare de individene som best kan tilpasse seg omgivelsene vil overleve. Tveter stiller seg skeptisk til at nye arter og mangfold kan utvikle seg på grunnlag av slike prosesser, og viser til forsøk med bakterier som er fulgt i 30.000 generasjoner uten at man kan påvise noen annen gunstig mutasjon enn utvikling av motstanddyktighet mot visse typer anti-

biotika.

For å forklare utviklingen, tyr Tveter til begrepet «intelligent design». Med dette mener han at det står en høyere intelligens bak og styrer all utvikling. Tveter, som er en religiøs mann, mener altså at ingen ting er tilfeldig, for Gud, skaperen, har en finger med i spillet hele tiden. For et troende menneske kan denne logikken være lett å akseptere. På den annen side finnes det framstående forskere med ateistisk livsanskuelse som bruker utviklingslæren til å motbevise Guds eksistens.

En slik person er den kjente engelske zoologen Richard Dawkins, som blant annet har skrevet boken «The blind watchmaker» med undertittel

Kulturtipset

«Why the evidence of evolution reveals a universe without design». Populært sagt argumenterer Dawkins for at Gud er overflødig for å frambringe skapelsens mangfold. Felles for Tveter og Dawkins er nok at de begge er store beundrere av livets biologiske mangfold og kompleksitet, til tross for sin veldig forskjellige livsanskuelse. Men en dag vil de kanskje enes. ●

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Kort fortalt:

Jeg er Vestlending, og lykken er å rusle en lun sommerkveld langs Bryggen i Bergen!

Vis frem Vestlendingen i deg og velg mellom 31 motiv på ditt Visa kort. Du finner motivene på www.spv.no

SparebankenVest
– satser på Vestlandet

Åsane Oasen Sletten Kilden

TOPPE BLOMSTER

Bestill blomster på www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

MENY

SLETTEN

Frihet til å velge!

ÅPNINGSTIDER

Hverdager: **09-21**

Lørdager: **09-20**

Velkommen!

*Ti kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

RAGNHILD THORSHEIM KRISTING

GRAVFERDSHJELPEN AS

Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

Hele døgnet
Tlf. 55 27 28 29

FØRERKORT KL. B

- Fornøyde kunder
- Trygge sjåførere

Tlf.: 92 26 66 33

ERIK STEPHANSEN
TRAFIKKSKOLE

Gullsmå

Finn ditt personlige

Tlf: 55 28 21 08
Natlandsveien 153
Åpent: 10-16 (tors 10-19)

ALT TIL BAD!

Tlf: 55 55 77 99
Natlandsfjellet 1a
www.comfort.no

comfort Landås Svalland VVS

Hvem-hva-hvor i Slettebakken Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bkf.no - www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest Jorunn M. Johnsen
55 59 71 51 - 41 44 11 43
jorunn.johnsen@bergen.kirken.no

Kapellan Lars Petter Eide
55 59 71 52/994 83 804
lars.petter.eide@bergen.kirken.no

Menighetskonsulent
Hilde Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hilde.rohde@bergen.kirken.no

Organist Olav Øgaard
55 59 71 53 - 55 59 71 57
oegaard@bergen.kirken.no
Privat: 55 28 96 65

Menighetspedagog
Kristin Trætteberg
55 59 71 55 - 977 18 438
kristin.trætteberg@bergen.kirken.no

Kirketjener Sølvi Hansen
55 59 71 22

Menighetens barnehage
55 28 40 96
smbhg@broadpark.no

Barnehagestyrer Signe Trætteberg
906 18 691

Menighetens kor Olav Øgaard
55 28 96 65

Besøktjenesten Anne Ingrid Alme
992 59 099

Eldresenteret
55 36 14 50

Søndagsskolen Kristin
Trætteberg
97 71 84 38

Speiderne. Jan Thomas Moldung
906 58 242

Kreating. Frida Marie Aasebø
909 44 106
fm.aa@live.no

Cellegrupper: Birger Huun
55 28 92 04
917 15 464

KRIK. Jostein Eide
902 87 438

Hovedleder Ungdomsklubben
Ingrid Fluge Hole
970 95 284
ingrid_louise91@hotmail.com

Ungdomskontoret
55 59 71 56
www.utslett.no

Ungdomsarbeider Harald Øgaard
416 38 175

Lederkurset. Ruben Dahl Leirvåg
452 64 617
ruben_94@live.no

SNIK. Joakim Soløy Sletten -
951 118 04
joakimss_94@msn.com

Kamerunringen. Inger Steinkopf 55
13 42 41

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

**Menighetsråd-
leder**
Inger Maren Tveit
tlf: 957 90 603

I GUDS HÅND

Trosopplæring i
Slettebakken
menighet

HVA SKJER FREMOVER?

«O JUL MED DIN GLEDE» - Helligetrekongersfest: en skikkelig julefest! Alle som ble tre år i 2012 er invitert på fest 8. januar kl. 17.00. Selvsagt er også resten av familien hjertelig velkommen. Treåringene skal få sin egen julebok, og ellers vil festen inneholde alt en skikkelig julefest skal. Gled dere!

«EID» - 25. - 27. januar: Seminar for alle som er, eller skal bli, ledere i ungdomsarbeidet i Slettebakken. EID står for: Engasjert, Inspirert og Dedikert. Og dette forteller vel alt om målet for seminaret...

«HER ER VI». Juniorkonfirmanter: Alle 5. klassinger vil i vinter få tilbud om å være juniorkonfirmand. Vi samles 5 tirsdager fra og med 29. januar for å bli kjent med hverandre og kristen tro. Vi skal leke, dramatisere, diskutere og være kreative sammen. Vi avslutter med «juniorkonfirmandgudstjeneste». Innbydelse kommer i posten.

«VI ER TÅRNAGENTER» Alle 3. klassinger må holde av helgen 9. - 10. februar. Da er det deres tur til å bli tårnagenter. Vi møtes i kirken lørdag kl. 11.00 for å løse agentoppdrag, leke, spise, utforske kirken - og ha det gøy! Søndagen er hele familien invitert til kirken for å oppleve litt av det vi har gjort sammen. Hold av helgen!

Når det nærmer seg, kan du lese mer om samlingene på www.slettebakken-kirke.no
De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten. ●

Har du spørsmål om trosopplæringen i Slettebakken? Kontakt menighetspedagog Kristin:

• kristin.traetteberg@bergen.kirken.no
• 97718438

Fjorårets tårnagenter på oppdrag i en hemmelig gang... Hva skjedde der?! I februar er det klart for nye eventyr for tredje-klassingene

En sanseli

Glatte steiner til å ta på, gulrot til å spise og et vått kors tegnet i håndflata. Her tas alle sanser i bruk i gudstjenesten.

AV ASTRID DALEHAUG NORHEIM

Femåringen Joel løfter opp en glatt stein og lar den ligge i hånden. Rundt ham går barn og voksne og knasker gulerøtter og sukkererter.

Det er sansegudstjeneste i Sædalen menighet som startet med fengende rytmer fra djembe og keyboard.

– Troen kan møte oss på ulike måter, men det møter oss alltid der vi er i livet, sier prest Leidulf Øy der han står nede i foajeen på Sædalen skole, hvor menigheten har sine gudstjenester.

Toårig rytmesang

Først er det dåp av lille Annika Helene og hennes femårige storesøster

Tone Maria Aarhun. Deretter blir alle spesielt inviterte toåringene ønsket velkommen til å sette seg i en ring på gulvet med foreldre og alles navn blir sunget: «Ai, ai, ai, Magnus er her, Elias er her».

Menighetspedagog Bjørn Dahl deler ut rytmeegg, triangel og andre instrument til alle toåringene. Så tar alle sats og spiller på sitt instrument mens det synges «Alt kan bli til musikk».

Denne dagen er det familiegudstjeneste og ingen søndagsskole for de 150 fremmøtte. Derfor er det mange barneøyne som følger med på bildene av den blå jordkloden presten viser på storskjerm mens han forteller historien om skapelsen.

Livets gang

døpte

- 16.09. Isak Nikolai Jenssen
Nikolai Strand
Signe Trætteberg
Serkland
Emil Breivik
- 30.09. Markus Koppernes
Werner
Leah Sofi Rognsøy
Legreid
Gabriel Strømme
- 07.10. Annika Helene Aarthun
Tone Maria Aarthun
Daniel Andreas Engebø
- 14.10. Steinar Skadal Tylden
Magnus Fornes
Gjendemsjø
Olav Kiserud
- 21.10. Olav Fluto Bakken
Mathias Kraakenes
Ramstad
August Birkeland
Hauge
Guro Flatebø Hovland
- 04.11. Lars Thaulé
Grasdalsmoen
Mattheo Henskens-
Kinden
Sigurd Haugland
Ormåsen
- 11.11. Julie Kjellevoid
Austgulen
Isak Boga
Haakon Hope Nilssen

vigde

- 20.10. Turid Risa og Kaj Peter
Mikael Grah

døde

- Tony Andre Bjørsvik
Magda Stoltz Meyer
Solveig Helene Svendsen
Skogstrand
Per Røsæther
Mary Elfrida Nymark
Tulla Laurentze Syslak
Kirsten Thue Bjerke
Thorbjørn Nielsen
Oddny Aarseth
Lisjemor Hamre
Sigmund Finnstein Olsson
Anny Petra Rollsmo
Nelly Helene Rolstad
Johan Andreas Olsen
Einar Nils Naustdal

Prest Leidulf Øy tegner korstegn i hånd-
flaten med dåpsvann og leser velsig-
nelse. Til venstre: «Lukt det gode Gud har
skapt» står det på bordet hvor høsten
omkranser ikoner. Under: Lyskassen er
fylt opp etter gudstjenesten. Nederst: fra
en kurv på alteret kan vi trekke bibelvers.

g stund ...

Barna utfolder seg rundt tegnebordet.

Joel S. Barsley (5) kjenner på de glatte steinene.

Vått kors

Så er det endelig tid for å ta alle sanser i bruk. Hele gudstjenesterommet kommer i bevegelse. En åtteårig hånd strekker seg frem mot presten som står ved døpefonten. Han tegner et kors i håndflaten, leser en velsignelse og lukker hånden.

Ved lyskassen tennes det lys. På et bord står et etasjehøyt grønnsaksfat med oppfordring til å smake det gode Gud har skapt.

Barn knasker gulerøtter mens de kjenner tyngden av steinene i hånda eller stryker de

glatte steinene mot kinnet. De lukter på blomster og plukker med seg et bibelvers på fargerike ark fra en kurv på alteret. Det er tilbud om forbønn i en sidegang, få meter fra et langt bord med stille tegneaktivitet fra barna.

Det rundes av, de tomme plassene blir igjen fylt og gudstjenesten avsluttes før dørene åpnes til kirkekaffen.

– Det er fint å få gjøre noe annet og få inn Guds ord gjennom alle sanser, både ved å kjenne lukte og sanse. Det er også et vitnesbyrd, sier Sigrid Barsley. ●

Gudstjenester, Slettebakken

2. desember, 1. søndag i adventstiden
11.00: Barnas gudstjenestedag. Famili-
egudstj. ved Lars Petter Eide og Kristin
Trætteberg. Barn fra barnehagen, bar-
nekorene og 11 åringer fra Lys våken
deltar. Dåp

9. desember, 2. søndag i adventstiden
19.30: Lysmesse ved menighetens kon-
firmanter, Kreating, Lars Petter Eide og
Jorunn M. Johnsen

16. desember, 3. søndag i adventstiden
11.00: Høymesse ved Jorunn M. John-
sen. Søndagssk. Samtaletreff e. gudstj

24. desember, julaften
14.30: Julaftensgudstjeneste ved Jorunn
M. Johnsen, Kristin Trætteberg og barn
fra menigheten.
16.00: Julaftensgudstjeneste ved Jorunn
M. Johnsen. Kreating synger

25. desember, juledag
12.00 (NB!): Høytidsgudstjeneste ved
L.P. Eide. Slettebakken Motettkor og
strykere deltar u. ledelse av Olav Øgaard

30. desember, søndag etter jul
11.00: Høymesse ved Lars Petter Eide

1. januar, nyttårsdag
18.00 (NB!): Minnegudstjeneste ved
Jorunn M. Johnsen og Lars Petter Eide
Se egen informasjon

6. januar, Kristi åpenbaringsdag
11.00: Høymesse ved J.M. Johnsen

13. januar, 2. søndag i Åpenbaringstiden
11.00: Høymesse ved Jorunn M. John-
sen. Dåp. Søndagsskole

20. januar, 3. søndag i åpenbaringstiden
11.00: Høymesse ved Lars Petter Eide.
Søndagsskole

27. januar, såmannssøndagen
11.00: Økumenisk gudstj. i Baptistkir-
ken. Preken ved Jorunn M. Johnsen
19.30: Gudstjeneste av de unge for alle
ved unge fra menighetens lederkurs og
Jorunn M. Johnsen

3. februar, Kristi forklarelsesdag
11.00: Høymesse ved J.M. Johnsen, søn-
dagsskole, samtaletreff e. gudstj.

10. februar, fastelavnssøndag
11.00: Familiegudstjeneste ved Lars
Petter Eide, Kristin Trætteberg. Dåp.

Sædalen skole

2. desember kl 11.00,
6. januar kl 11.00. L. Øy
20. januar kl 11.00. L. Øy
3. februar kl 11.00. R. Kysnes

Det blir dessuten gudstjeneste julaften,
24. 12. Følg med i avis og hjemmeside
for klokkeslett

Gudstjeneste 1. januar – for å minnes og for det nye år

Vi fortsetter tradisjonen i
Slettebakken kirke med å ha
en minnegudstjeneste her i
kirken på 1. nyttårsdag.

Ved et årsskifte er det godt å stoppe opp og
både se tilbake på året som har gått og prø-
ve å se fremover på det nye året. Mange av
oss foretar gjerne da en oppsummering av
hvordan det gamle året har vært både med
gleder og sorger. For noen blir årsskiftet
preget av sorg og savn over kjære som er
død sist år. For noen er det minner om syk-
dom eller ulykker som preget årsskiftet.

Et årsskifte kan fylle oss med håp om at
det nye året skal bli bedre. Samtidig kan vi
også ha våre bekymringer for det som lig-
ger foran oss.

Derfor inviterer vi den første dagen i det
nye året til en samling i kirken for i felles-
skap, i bønn og ettertanke å legge frem for
Gud våre tap, sorg og savn og også be om
hjelp og velsignelse over det nye året.

Nyttårsdag 1. januar 2013 kl 18.00 blir
det minnegudstjeneste i Slettebakken kir-

ke ved menighetens to prestes Jorunn M.
Johnsen og Lars Petter Eide. Det blir mu-
sikk ved organist Olav Øgaard

De som har mistet noen de siste år, de
som sitter med savn og sorg inviteres spesi-
elt til denne gudstjeneste. Alle andre i me-
nigheten som vil oppleve fellesskapet og å
få tid og et rom for ettertanke og bønn, øns-
kes også vel møtt i kirken denne tidlige
kveldsstunden

Vi håper den første dagen i det nye året
kan avsluttes med lystenning, bønn, still-
het og trøst i fellesskapet i kirken. ●

Se hva som skjer ...

Pensjonisttreff i kirken

- Onsdag 5.12. kl 11.30. Adventsmøte.
Kåre Haaland kåserer om Petter Dass.
Menighetens barnehage besøker oss
- Torsdag 3. januar 2013 Julefest kl 13 –
se egen informasjon over
- Onsdag 6. februar. Treff kl 11.30.
Dagens gjest: Sverre Trætteberg

Åpen kirke - torsdager.

Kirken er åpen de fleste torsdager unntatt i
og rundt skoleferier. Siste gang før jul er
29. november. Oppstart i det nye året blir
torsdag 17. januar. Det blir da mulighet for
en stille stund i kirkerommet, en prat med
en av de ansatte, en kopp kaffe og en vaffel.
Enkel middagsbønn i kirkerommet kl 12.

Pust i bakken

Siste åpne ungdomskafe før jul er 14. de-
seember. Oppstart etter nyttår er 11. januar.

Kamerunringen

Har møte 12. desember 2012 og 16. januar
2013 i dåpssakristiet i kirken.

Andakter på sykehjemmene

Slettebakken menighets eldresenter
Torsdager kl 17.00 til og med 13. desem-
ber 2012 og fra og med 10. januar 2013
Julaften 24. desember kl 12.00

Kolstihagen sykehjem

- Fredag 7. desember kl 12.00
- Julaften 24. desember kl 13.00
- Fredag 25. januar kl 12.00

Slettemarken sykehjem

- Onsdag 5. desember kl 11.30
- Julaften 24. desember kl 11.30
- Onsdag 23. januar kl 11.30

